

Konsten att älska

Kan man överhuvudtaget lära sig att älska? Är det inte som den franska författaren George Sand (pseudonym för Aurore Dudevant) skrev redan på 1800-talet: "Man kan inte befalla över kärleken. Därför kan ingen förebrås för att han blir förälskad, eller för att han upphör att älska." Hon levde själv utifrån sin då radikala syn på kärleken, bröt upp från sitt äktenskap för att sedan leva i förhållande efter förhållande. Hon hade rätt – om det är så att kärleken är en känsla som kommer och går. Och i så fall är alla uppmaningar till kärlek onödiga och dessutom omöjliga att förverkliga. Men kärleken är så mycket mer. Förälskelsen, den är en känsla, men inte kärleken. Kärlek är vilja, engagemang, ja en hel livsattityd. Förälskelsen är bara ett förstadium till kärleken, som ordet uttrycker, "för-älskelse". Men om förälskelsen blir en allmän beskrivning av kärleken och dessutom norm för vad kärlek är lever man farligt.

Det går alltså att lära sig att älska, men är det nödvändigt? Förr har nog folk klarat sig utan kurser och undervisning i kärlekens konst! Men å andra sidan – vi går i bilskola för att lära oss köra bil, för att undvika kollisioner och skador och för att

göra körandet så meningsfullt som möjligt. Vi för regelbundet våra bilar på service – varför inte göra det bästa möjliga av äktenskapsrallyt och hålla kärleksmotorn i bästa skick? Att leva i äktenskap är nämligen mera fartfyllt, farligare och mera utmanande och givande än Jyväskylä-rallyt! Är det inte så att också en rallyförare väljer en förlust i rallytävlingen framom ett tragiskt äktenskap och värderar en livslång, utvecklande äktenskapsrelation högre än en världsmästartitel?

För handen på hjärtat, är inte livet ytterst relationer? Åtminstone säger undersökningar världen över så. De flesta anser att relationen till livspartnern är viktigare än karriär, högre lön, finare bostad och eventuell lottovinst. Om det är så, behöver vi också arbeta för och med den relationen. Liksom vi prioriterar och arbetar för allt annat som är viktigt.

Alla kan och har orsak att lära sig att utvecklas i kärlekens konst. Det finns inte något förhållande som inte kan utvecklas och fördjupas. När det gäller kärlek och relationer har vi alla våra misslyckanden. Allt som kan göras för att berika äktenskapsrelationen behövs. Den relationen är livsviktig för hälsan, livet som helhet och för barnen. Relationen mellan föräldrarna är ytterst barnets hem. Den är viktig för arbetsmotivationen, ekonomin och för hela samhället. Samhället är så starkt som dess minsta enhet är. Också om skilsmässa ibland kan var det minst onda av två dåliga saker är följderna ofta sämre hälsa och sämre ekonomi samt mindre socialt nätverk.

Professor Kaarina Määttä vid Lapplands universitet efterlyste i en tidningsannons hemligheter till lyckliga äktenskap. Utifrån 342 pars berättelser om sin parrelation undersökte hon vad som behövs för att äktenskap skall fungera. Hon kom fram till att en lycklig och långvarig parrelation har att göra

med att man tar sig gemensam tid, har gemensamma hobbyn, att man satsar på att undvika slentrianens fara och att man ser till att man använder de positiva och uppmuntrande uttrycken framom de negativa och kritiserande.

Hennes undersökning publicerad i boken *Kestävä parisuhde* visar att kärlek är något man kan lära sig och utvecklas i. Kaarina Määttä sammanfattade sina rön i åtta satser. I den här skriften utgår vi från dem. "Kärleksprofessorns" slutsatser får stå för rubrikerna, vi står för texten.